

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 81/2019
13.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ибрахима Танкосића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 22К.бр.303/17(13) од 01.06.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж.бр.88/18 од 26.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ибрахима Танкосића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 22К.бр.303/17(13) од 01.06.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж.бр.88/18 од 26.09.2018. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 22К.бр.303/17(13) од 01.06.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећеном ББ накнади трошкове кривичног поступка настале у вези са ангажовањем пуномоћника - адвоката Зорана Јаковљевића, а о чијој висини ће суд сходно члану 262. став 2.

ЗКП одлучити посебним решењем када се подаци о висини тих трошкова прибаве. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 354.443,20 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара и то у шест једнаких месечних рата по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж.бр.88/18 од 26.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Ибрахима Танкосића и потврђена је пресуда Основног суда у Новом Пазару 22К.бр.303/17(13) од 01.06.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ибрахим Танкосић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у смислу члана 492. ЗКП преиначи у целини пресуде Основног суда у Новом Пазару 22К.бр.303/17(13) од 01.06.2018. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж.бр.88/18 од 26.09.2018. године, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело, из разлога јер је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим за тзв. кривично дело са бланкетном диспозицијом и то да је поступао супротно одредби члана 188. став 1. Правилника о заштити на раду при извођењу грађевинских радова, а у конкретном случају се по ставу браниоца није могао применити наведени Правилник, па самим тим ни одредба члана 188. став 1. овог Правилника. Наиме, наведени Правилник у одредбама члана 1. став 2. и 3. дефинише шта се сматра грађевинским радовима који се изводе на градилишту, а у конкретном случају по ставу браниоца послови које је обављао окривљени не представљају ни једну од радњи наведених у члану 1. овог Правилника, због чега у радњама окривљеног описаним у изреци пресуде нема ни повреде бланкетног прописа - одредбе члана

188. став 1. наведеног Правилника, па самим тим нема ни кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Ибрахима Танкосића били су предмет разматрања Вишег суда у Новом Пазару који је у другом степену поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Новом Пазару 22К.бр.303/17(13) од 01.06.2018. године. Виши суд у Новом Пазару као другостепени је ове наводе оценио неоснованим, прихватајући разлоге првостепеног суда дате на страни 12 став три образложења првостепене пресуде и о томе на страни 4 став пет другостепене пресуде Кж.бр.88/18 од 26.09.2018. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, само формално означавајући ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да је побијана правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на налазу и мишљењу комисије вештака Института за превентиву, заштиту на раду, противпожарну заштиту и развој ДОО Нови Сад, коју су чинили Горан Кусић - дипл. инг. машинства и Рајко Мартић - дипл. инг. електротехнике. Међутим, бранилац даље у образложењу захтева не указује у чему се конкретно састоји незаконитост овог доказа, већ оспорава стручност наведених вештака за предметну област вештачења, а у вези са тим оспорава се и оцена суда о прихватљивости овог доказа.

Како је, дакле, у осталом делу захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), док се суштински оспорава стручност вештака који су као чланови комисије дали предметни налаз и мишљење и у вези са тим оцена суда о прихватљивости тог доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Наводима браниоца окривљеног којима он образлаже свој став да окривљени у конкретном случају није скривио наступање штетне последице и да

није поступао нехатно, се по оцени овога суда оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа везано за постојање кривице окривљеног, давањем сопствене оцене изведених доказа која је супротна оцени коју су дали нижестепени судови, па је стога Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ибрахима Танкосића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, ср.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић